

עפ"ת 50129/02/14 - המערער, חי כוכבי נגד המשיבה, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 50129-02-14 כוכבי נ' מדינת ישראל
06 מרס 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
חי כוכבי
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד יולי אזולאי

ב"כ המשיבה - עו"ד נעמן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ביום 29.11.13 40 דקות לאחר חצות הלילה המערער נהג כאשר בבדיקת מכשיר ינשוף נמצא כי בכל ליטר אוויר נשוף מריאותיו מצויים 340 מ"ג אלכוהול.

המערער קיבל בו במקום הזמנה לדין בשל עבירה זו ובה הוזמן לדיון בעניינו לישיבת הקראה בתיק ליום 26.12.13 כך נכתב בדוח באופן ברור ביותר שלא ניתן לטעות. המערער לא התייצב במועד אליו הוזמן וביהמ"ש קמא בשל כך, דן אותו בהעדרו וגזר עליו קנס של 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתם, פסילה מותנית ופסילה בפועל ל- 24 חודשים.

ביום 21.1.14 פנה המערער באמצעות ב"כ לביהמ"ש קמא בבקשה לבטל את פסק הדין. ביהמ"ש קמא ביום 26.1.14 דחה את הבקשה בקובעו שלא נגרם עיוות דין בשל העונש שנגזר על המערער וכן שהתאריך בדו"ח שנמסר למערער

עמוד 1

ברור ונראה היטב על הדו"ח. בנוסף התעודה הרפואית שהוצגה בבקשה ניתנה כשבועיים לאחר הדין.

בבקשתו לביטול פסק הדין בפני ביהמ"ש קמא טען המערער שתי טענות שאינן מתיישבות זו עם זו. האחת שחשב שהתאריך הנכון הוא בחודש פברואר 2014 וממילא הציג תעודת רופא כי היה חולה ביום הדין. תעודת הרופא כפי שציין ביהמ"ש קמא אכן ניתנה בדיעבד ומציינת שהמערער לא היה מסוגל לעבוד בין הימים 26.12.13 - 2.1.14 אך התעודה הוצאה באיחור כאמור. ליתר דיוק ביום 10.1.14.

בבוא ביהמ"ש לבחון האם להעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר, לבחון שני פרמטרים שאינם מצטברים. האחד האם נתן הנאשם הסבר סביר לאי התייצבותו או לחילופין האם יש חשש כי מדובר בעיוות דין בהרשעתו בהעדרו.

באשר לשאלת הסבר סביר לאי התייצבותו של המערער. עצם הטענות החלופיות לאי התייצבותו מעוררות קושי. בנוסף הטענה של טעות בתאריך על פניה אין לה כל בסיס אמיתי. העובדה שהוצג בפני ביהמ"ש קמא וגם בפני ערכאת הערעור יפוי כח לפיו פנה המערער לעו"ד וכי עו"ד פנה בבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר, כאשר הוא שותף, כך על פי הערעור, נשמעת הזויה לחלוטין בעיקר שלא צורף לה תצהיר מטעם עורך הדין.

באשר לעיוות דין העלול להגרם למערער במידה ופסק הדין של ביהמ"ש קמא ישאר על כנו, לא שוכנעתי שכאלה הם הדברים. לא שוכנעתי שאין בו די ראיות להרשעתו של המערער ובוודאי שבעונש שהוטל על המערער בהינתן סעיף 39 א לפקודת התעבורה, איננו מצביע על עיוות דין בענין זה.

באשר להרשעה בהעדר בעבירה של שכרות, טענה שגם כן נשמעה, אפנה בענין זה לרע"פ 357/11 **יעקב קובי יניב נ' מדינת ישראל** (מיום 30.6.11).

יש להזכיר שכאמור ביהמ"ש קמא גזר על המערער קנס 3,000 ₪ ועליו היה לשלמו עד יום 2.2.14, מצויים אנחנו חודש ימים אחרי מועד והקנס טרם שולם.

בנסיבות לא מצאתי שביהמ"ש קמא טעה הן בפסק דין או בהחלטתו של להעתר לבקשה לביטול פסק דין מיום 23.1.14 והערעור נדחה.

ניתנה והודעה היום ד' אדר ב תשע"ד, 06/03/2014 במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

עמוד 2

